

Det foreslås derfor, at der administrativt kan fastsættes regler om, at lovens almindelige bestemmelser fraviges i sådanne tilfælde.

Til § 3.

Det er en betingelse for at udbetale dagpenge, at der er tale om fuld uarbejdsdygtighed på grund af sygdom.

Efter stk. 2 bemyndiges landsstyret til at fastsætte regler om, at der kan ydes nedsatte dagpenge ved delvis uarbejdsdygtighed. Der vil være et behov for nedsatte dagpenge i de tilfælde, hvor lønmodtageren ikke længere er helt uarbejdsdygtig, bl. a. når vedkommende efter lægens råd genoptager arbejdet på nedsat tid samt i forbindelse med fravær på grund af ambulans behandling gennem længere tid. Nærmere regler herom bør fastsættes administrativt, og der bør være mulighed for at justere reglerne på grundlag af indvundne erfaringer.

Til § 4.

Det foreslås i stk. 1, at lønmodtagere har ret til dagpenge fra 3. hele fraværsdag. En ventetid på 2 dage vil afskære en væsentlig del af sygdomstilfældene. Retten til dagpenge er betinget af, at beskæftigelseskravet er opfyldt. Efter forslaget skal lønmodtageren have haft lønnet arbejde i mindst 20 timer inden for de sidste 5 uger.

Efter stk. 2 er der mulighed for, at landsstyrets socialforvaltning kan dispensere fra beskæftigelseskravet. Det skal i denne forbindelse kunne godtgøres, at det var hensigten, at arbejdsforholdet skulle fortsætte. Bestemmelsen tager særlig sigte på personer, der påbegynder arbejde efter endt uddannelse.

Til § 5.

Denne bestemmelse fastsætter nærmere betingelser for, at retten til dagpenge kan genindtræde, selv om den er opbrugt efter en sammenhængende sygeperiode. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger punkt 3.

Til § 6.

Det foreslås, at der ikke er karenstage for personer, der har modtaget løn under sygdom, men som udtræder af arbejdsforholdet under en sygeperiode. Dagpengene kan dog ikke udbetales fra et tidligere tidspunkt i sygeperioden end 3. hele fraværsdag. Ligeledes medregnes den tid, i hvilken

lønmodtageren har modtaget løn under sygdom ved opgørelsen af dagpengehjælpens varighed.

Til § 7.

Denne bestemmelse giver landsstyrets socialforvaltning hjemmel til at kræve en lægeerklæring af pågældende. Erklæringen betales af forvaltningen. Landsstyrets socialforvaltning kan dispensere fra kravet om lægeerklæring, hvis tilfredsstillende dokumentation kan tilvejebringes på anden måde f.eks. i form af indlæggelseseddell.

Til § 8.

Bestemmelsen angår beregning af dagpenge, der erstatter tab af arbejdsindtægt. Efter bestemmelsen skal de dagpenge, som landsstyrets socialforvaltning har pligt til at udrede, beregnes på grundlag af den gennemsnitlige indtægt i de sidste 5 uger, før sygdommens indtræden. Dagpengene skal således beregnes på grundlag af den aktuelle ugentlige arbejdsindtægt hos arbejdsgiveren.

I stk. 2 bemyndiges landsstyret til inden for et område at fastsætte en anden beregningsperiode. Bestemmelsen tager særlig sigte på hjemmefiskere og på personer, der har sæsonarbejde.

Såfremt indtægtsgrundlaget afviger væsentligt fra den pågældendes aktuelle arbejdsindtægt, må det være muligt at fastsætte indtægtsgrundlaget efter en konkret vurdering. Det må f.eks. kunne ske, når indtægten er steget væsentligt i forbindelse med skift af stilling og ved en væsentlig nedgang i indtægten ved overgang fra fuldtidsbeskæftigelse til deltidsbeskæftigelse. Indtægten må således kunne ændres i både opadgående og nedadgående retning. Der må endvidere være mulighed for at ændre grundlaget for beregning af dagpenge efter påbegyndelsen af dagpengeudbetaling, f.eks. i tilfælde hvor en væsentlig indtægtsstigning på forhånd var aftalt til et tidspunkt under uarbejdsdygtigheden.

Der må fastsættes nærmere regler for, hvornår indtægtsgrundlaget kan fraviges, og reglerne må kunne justeres efter erfaringerne fra praksis. Det foreslås derfor, at landsstyret bemyndiges til at fastsætte sådanne regler.

Til § 9.

Efter denne bestemmelse skal den pågældende ved anmodning om dagpenge opgøre arbejdsindtægten på et skema, der udsendes af landsstyrets socialforvaltning.